

Arne Melchior (CD):

Tidligere på dagen nærmest hånedes hr. Knud Lind Socialdemokratiet, fordi man ikke undlod at tilbagetrække et forslag, der drejede sig om en anden vigtig sag, nemlig Kræftens Bekæmpelses økonomiske og andre vilkår.

Her brillerer hr. Knud Lind så sammen med nogle partifæller med et forslag, som vi har drøftet i denne sal for halvandet år siden. Hr. Knud Lind ved på forhånd, at han og hans parti kommer til at stå totalt alene med dette forslag. Jo, hr. Knud Lind, jeg nævner denne sammenhæng, for man kan ikke gøre nar af andre for noget, man selv gør, bare meget grovere.

Det var for øvrigt ved den debat i foråret 1988, at hr. Glistrup rent racistisk udtalte sammenligningen af udlændinge med et milligram arsenik i et glas rent vand. Ren og skær racisme af groveste art. Jeg synes, at det fortjener at mindes ved denne lejlighed. Må jeg om selve forslaget sige, at jeg helt kan tilslutte mig justitsministerens afvisning og begrundelserne derfor. I CD er vi i det hele taget slet ikke indstillet på overdreven brug – jævnlig brug i det hele taget – af folkeafstemninger. Det ville dels være en flugt fra ansvaret fra Folketingets side, hvis noget sådant blev praktiseret. Desuden kan folkeafstemningerne kun bruges, når et spørgsmål kan stilles så faktuel og enkelt op, at et eventuelt afstemningsresultat giver et helt klart fingerpeg. Dette vil ikke være muligt i den foreliggende sag. Det vil derfor ikke undre, at det heller ikke har været muligt for det ellers så geniale Fremskridtsparti.

Forslaget er ubrugeligt, men jeg er da godt klar over, at om et år eller halvandet skal vi på den igen, for det er jo det tarvelige menneskesyn, som Fremskridtspartiet skal svinge med fanen på mindst én gang hver sæson.

Formanden:

Ja, hr. Knud Lind, der har været en kommunikationsbrist, så derfor bliver det fru Kirsten Lee.

Kirsten Lee (RV):

Fremskridtspartiet føler åbenbart en forpligtelse til med mellemrum at fremprovokere en debat, der for 127. gang kan understrege, hvad vi alle sammen godt ved, nemlig at partiet er fremmedhadere.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det stort set har været fremsat før, og det bliver såmænd også nok fremsat igen.

Da debatten blot er en gentagelse af Fremskridtspartiets tidligere markeringer, skal jeg henholde mig til noget af det, som Det Radikale Venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, sagde, sidst forslaget var til debat. Han sagde:

»Hvor er det dog en ynkelig, pjaltet holdning, der gives udtryk for, når man tror, at de få flygtninge, som Danmark modtager, kan være nogen trussel mod dansk kultur. Kun de kulturløse, dem uden kulturel identitet, dem uden respekt for fundamentale menneskerettigheder og uden et humanistisk livssyn kan finde på at fremsætte et forslag som det, der her debatteres.«

Hr. Ole Espersen stillede nogle spørgsmål til hr. Knud Lind, og jeg har også et par, jeg godt kunne tænke mig at stille og få et konkret svar på.

Hr. Knud Lind anfører i forslaget, at der er givet 7.000 familiesammenføringstilladelser til udlændinge. Javel, hr. Knud Lind, det er rigtigt. Hr. Knud Lind ved måske også, hvor mange der rent faktisk er indrejst på de 1.200, der blev givet til flygtninge? De resterende 5.800, hr. Knud Lind, blev givet til øvrige; hvor mange er rent faktisk indrejst? Hvor mange figurerer mere end én gang i statistikken? Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.

Vi afviser naturligvis forslaget, og man behøver efter vores opfattelse ikke engang at spille tid på det i Retsudvalget.

Knud Lind (FP):

Jeg ventede på Kristeligt Folkeparti, men de er andetsteds.

Jeg vil da godt sige til den radikale ordfører og også til den socialdemokratiske, at det er jo ikke spørgetiden, vi har i dag, og dertil kunne man retteligt have henvendt sådanne.

Men jeg skal da meget gerne lade spørgsmålene gå videre til justitsministeren, for det er således, at når Fremskridtspartiet har spurgt, har man ofte sagt, at man ikke har konkrete oplysninger.

De oplysninger, som Fremskridtspartiet er kommet med i det her forslag, er oplysninger, som er givet direkte på skrift fra Direktoratet for Udlændinge, men nu forsøgte jeg alligevel, trods min nylige indtræden – hvis hr. Ole Es-